

него идеха много народи, и оугнитаха го.

25 (И нѣкоя жена, коато имаше кровотечение дванадесе години.

26 И много пострада отъ мнозина лѣкаре, и изживи сичко цю имаше, и никоа помощь не намери, но юще въз по лошо отиваше.

27 Като чс за Исуса, дойде въз народатъ отъ задъ мс, и прикоснасе до дреха та мс.

28 Защото говореше: че ако самъ до дрехи те мс се прикоснемъ ще да исцелѣмъ.

29 И тоа часъ престана течение то на кръвь та и: и оусети въз тѣло то си, зацю исцѣлѣ отъ болесть та си.

30 И авіе Исусъ разсмѣ че излѣзе сила отъ негъ, и възрнасе къ народатъ, и рече кой се прикосна до дрехи те ми.

31 И рекоха мс оученицы те мс: видишъ че те оугнита народо, и говоришъ: кой се прикосна до мене.

32 И възирашесе на околъ да види онаа, коато направн това.

33 Я жена та понеже се оуплаши, и трепереше, зацюто знаеше онова цюто и быде, дойде и при падна къ немс, и каза мс сичка та истина.

34 Я той и рече: дщерко, вѣра та твоя те спасе, иди съ ми-

ромъ, и вѣди здрава отъ болесть та си.

35 И юще той двашеи, дойдоха отъ архиснагвгатъ, и рекоха мс: че дщерка та ни оумре: и зацю вече трѣдишъ оучителатъ:

36 Я Исусъ авіе, като чс рече на архиснагвгатъ: не войсе самъ вѣрвай.

37 И не встаби никого да иде по него, токмъ Петра, и Іаква, и Іованна крата Іаквова.

38 И дойде въз къща та архиснагвгова и виде глѣчка, и выкаха много.

39 И като влѣзна внетре, рече имъ: зацю глѣчите, и плачете: момиче то не е оумрело, но спи.

40 И рвгвехамсе: а той като изгна сички те, зема къща та на момиче то и майка мс, и онаа цюто веха съ него, и влѣзе тамъ, дѣто лежеше момиче то.

41 И като го фана за рѣка та, рече мс: талила кмі: което цие да рече: момиче (тебе двамъ), стани.

42 И тоа часъ стана момиче то, и ходеше, зацюто беше на дванадесе години: и зачвдихасе съ големо оуднвление.

43 И запрети имъ много, нокой да не оузнае това: и рече да и дадатъ да аде.